

[Rahbæk Møller]

tiet. Jeg har forstået, at han er specialist i brug af forskudt regnskabsår til skattetænkning.

Socialistisk folkeparti har længe efterlyst et forbud mod anvendelse af forskudt regnskabsår. Det er den eneste måde, hvorpå vi effektivt kan lukke for den skattefidus, der består i at eje to selskaber med hver sit regnskabsår og så manipulere med fradrag og indkomster, således at fradragene altid får virkning, mens de tilhørende indkomster forsvinder ud i det uvise. Det undrer mig i øvrigt, at ministeren overhovedet ikke nævner denne side af sagen i sin fremsættelse, men udelukkende hæfter sig ved de administrative fordele, som lovforslaget indebærer.

Hvad angår overgangsbestemmelserne, er det muligt, at de er lidt for kantede. Socialistisk folkeparti vil gerne være med til at se nøjere på dem under udvalgsarbejdet.

De administrative fordele, der ligger i forslaget, må naturligvis vejes op mod de ulemper, som forslaget pålægger et stort antal mennesker, men det må være en forudsætning, at der hurtigst muligt lukkes for egentlig misbrug.

Socialistisk folkeparti kan altså give tilsagn om et positivt udvalgsarbejde.

Aase Olesen (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Bernhard Baunsgaard, er forhindret i at være til stede i dag, skal jeg på det radikale venstres vegne sige følgende.

Lovforslaget går ud på at kræve, at kalenderåret fra og med 1981 bliver lig med indkomståret. For selskaber skal dette ske fra og med skatteåret 1982-83. Lovforslaget vil berøre i alt 88.000 personer og ca. 27.000 selskaber. Principielt er vi enige med ministeren med hensyn til lovforslagets sigte, men vi har i forbindelse med det foreliggende forslag en række kommentarer og spørgsmål at stille.

Hvad er grunden til, at ministeren vil have lovforslaget igennem i den udformning, hvori det er fremsat her? Der er ministerens svar, at det er af administrative grunde. Det finder vi naturligvis er en god begrundelse, men heroverfor står altså det administrative besvær, som man giver skatteyderne. Regnskabskonsulenterne i landbruget kan ikke klare med ét at gå over til at få alle virksomhedsregnskaber til at slutte den 31. december,

og det bliver vi nødt til at tage hensyn til. Vi må have overgangsregler, der kan opfattes som rimelige af erhvervet.

Der kan også være besvær for selskaberne. Vi har 27.000 selskaber, som bliver berørt af dette. Jeg ved ikke, om ministeren forestiller sig, at man skal holde 27.000 ekstraordinære generalforsamlinger i løbet af meget kort tid. Hvordan vil det i øvrigt være for aktieselskabsregisteret at følge med til dette? Det er formentlig i forvejen noget bagud med sagerne.

Revisorerne hævder, at man ikke kan nå det, og at man ikke kan klare sagen ved at henvise til, at man har en spredt aflevering af selvangivelser. Det er klart, at det drejer sig ikke bare om at aflevere selvangivelser, men også for virksomhederne om hurtigt at få et overblik over, hvordan året er gået. Derfor forlanger man at få resultatet ret hurtigt.

Ministeren siger, at lovforslaget også er nødvendigt af hensyn til kontrollen med ligningen. I den forbindelse vil vi godt spørge, hvorfor man ikke i højere grad har anvendt selskabsskattelovens § 10, stk. 4, der giver ligningsrådet en meget vid beføjelse til at forlange et sammenfaldende regnskabsår og et sammenfaldende selvangivelsesår for den, der har stor indflydelse i selskaberne. Der, hvor hovedaktionæren har en stor indflydelse i selskabet, har man mulighed for at gøre regnskabsårene sammenfaldende. Hvorfor bliver denne regel ikke brugt?

Vi er parat til i udvalget at se på disse spørgsmål. Vi er som sagt enige i sigtet, vi ønsker også at fremme en overgang til kalenderåret som indkomstår. Men vi ser altså en række administrative problemer i den udformning, ministeren har givet lovforslaget.

Bollmann (CD):

Ministeren ønsker med dette lovforslag at afskaffe muligheden for at anvende forskudt indkomstår og begrundet det med, at der eksisterer en række vanskeligheder i forbindelse med skatteligningen. Herudover har jeg ikke kunnet finde nogen som helst argumenter for forslaget.

Jeg vil godt sige, at CD tager kraftig afstand fra lovforslaget, der kun kan genere erhvervslivet. Et sådant forslag kan egentlig kun styrke den opfattelse, at ministeren over-